

El talento

Direcció i guió: Polo Menárguez **País:** Espanya **Durada:** 103 min **Any:** 2025 **Gènere:** Thriller psicològic **Interpretació:** Ester Expósito, Pedro Casablanc, Mirela Balić, Rocío Muñoz-Cobo... **Música:** Carla F. Benedicto **Fotografia:** Jose Martín Rosete **Distribuïdora:** Tripictures **Estrena a Espanya:** 05/09/2025
No recomanada per a menors de 16 anys
Versió original en espanyol

SINOPSI

En una luxosa festa de l'alta societat, l'Elsa, una estudiant de violoncel amb molt de talent, celebra l'aniversari de la seva amiga Idoia. Envoltada de glamur i promeses d'èxit, la seva nit fa un gir inesperat quan rep una trucada de la seva mare. El que la mare li demana posa l'Elsa en un dilema: té la possibilitat de sacrificar-se per assegurar el seu futur, però a costa de la seva pròpia dignitat. Entre la música, el privilegi i la moral, l'Elsa haurà de decidir qui és i fins on està disposada a arribar. (FilmAffinity)

CRÍTICA

Claus de 'El talento', la nova pel·lícula de Polo Menárguez

En un temps en què el cinema sembla debatre's entre la urgència del present i la nostàlgia de temps millors, El talento emergeix com una peça singular.

A **El talento**, Polo Menárguez tanca l'espectador en un espai on la bellesa i el poder es converteixen en armes de doble tall. Ester Expósito, en un dels papers més intensos de la seva carrera, guia aquest viatge incòmode i fascinant que actualitza un clàssic literari per plantejar preguntes urgents sobre desig, dignitat i sacrifici. La tindrem disponible a la gran pantalla el proper 5 de setembre.

Polo Menárguez, que ja va demostrar la seva precisió narrativa a *El plan*, s'endinsa ara en un territori més inquietant i moralment ambigu, prenent com a punt de partida la novel·la **La señorita Elsa** (1924) d'Arthur Schnitzler. El resultat és un film que respira tensió des del primer pla i planteja un dilema moral molt actual, estretament vinculat a l'assetjament i la cosificació que pateix la dona.

El talento es desenvolupa en el marc d'una festa sofisticada on la joventut, l'èxit i la promesa d'un futur brillant semblen formar part del decorat.

Allà, l'Elsa, interpretada per una magnètica **Ester Expósito**, rep una trucada que fractura l'aparent lleugeresa de la nit: la seva família passa per una crisi econòmica i l'única solució passa per acceptar una proposta que posarà a prova la seva integritat moral. El que es podria haver explicat com un drama social convencional es converteix, sota la mirada de Menárguez, en una experiència cinematogràfica de càmera tancada, on cada gest i cada silenci es carreguen de significat. No és casual que la mateixa Expósito hagi declarat diverses vegades que aquest és un dels seus projectes preferits fins ara, per la complexitat emocional i el repte interpretatiu que li ha suposat. I, potser, aquest compromís sigui suficient per alçar-se amb la seva primera nominació al Goya.

El guió, coescrit amb Fernando León de Aranoa, destil·la precisió i economia narrativa, evitant l'accessori per concentrar-se en el pols moral de la protagonista.

La càmera, amb una coreografia molt calculada, atrapa l'espectador dins la mateixa bombolla emocional que asfixia l'Elsa. Una història que se sent pràcticament en temps real ja que la major part de l'acció transcorre en una nit de festa, i això fa augmentar aquesta sensació de claustrofòbia que inunda l'espectador alhora que asfixia l'Elsa.

Rodada en localitzacions del País Basc, **El talento** se serveix dels espais tancats i la penombra per reforçar una sensació de tancament que no és només física, sinó també psicològica. La direcció d'art evita l'ostentació, optant per una paleta continguda que amplifica la incomoditat. L'elenc que acompanya Expósito —Pedro Casablanc, Mirela Balić, Marta Aledo, entre d'altres— funciona com un cor subtil que amplifica la tensió sense robar el focus.

El talento no es limita a adaptar un text clàssic: l'interroga, el treu d'època i l'enfronta a un context contemporani on el talent, el desig i el poder s'entrellacen en un joc igual de seductor com perillós. Menárguez signa així una obra que, més que respondre preguntes, les multiplica, deixant l'espectador amb la incòmoda tasca de decidir quin preu estaria disposat a pagar per allò que més anhela.

Àngela Bellón Rey - neo2.com